

Det kan Danmark for det første gøre, såfremt det følger af internationale forpligtelser. Flygtningekonventionens forbud mod at sende personer tilbage til lande, hvor de pågældende risikerer en af konventionen omfattet forfølgelse, gælder naturligvis fuldt ud. En asylansøger vil således, uanset en eventuel indberetning af den pågældende som uønsket, ikke kunne udvises til hjemlandet, uden at asylansøgning er blevet behandlet af de kompetente asylmyndigheder.

For det andet kan et Schengenland tillade indrejse til en indberettet tredjelandstatsborger, såfremt dette anses for nødvendigt af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser.

Det er her, vi har den førnævnte humanitære sikkerhedsventil i konventionen, som gør, at hvert Schengenland kan anlægge sin egen vurdering af en tredjelandstatsborgers mulighed for at indrejse på dets område, og den ønsker Danmark at benytte.

Såfremt et Schengenland beslutter at tillade indrejse af en tredjelandstatsborger, som er indberettet til Schengens Informations System som uønsket, begrænses indrejsetilladelsen til det pågældende lands område, og Schengenlandet skal underrette de øvrige Schengenlande herom.

Der vil således ikke blive tale om at afvise en tredjelandstatsborger automatisk, som jeg sagde i begyndelsen af min tale, ved grænsen til Danmark på baggrund af et andet Schengenlands indberetning af den pågældende som uønsket. Danmark kan efter Schengenkonventionen alligevel tillade, at den pågældende indrejser i Danmark, såfremt det følger af internationale forpligtelser, eller såfremt Danmark finder det nødvendigt af humanitære grunde, eller, som jeg har sagt flere gange, af hensyn til nationale interesser, og det vil Danmark stadig væk gøre.

Regeringen kan på den baggrund ikke tilslutte sig det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning):

Søren Søndergaard (EL):

Mere for at få klarhed på diskussionen fra starten, så vi ikke diskuterer noget forkert, har jeg et enkelt spørgsmål, idet jeg selvfølgelig udmærket kender artikel 5, stk. 2, i konventionen, loven om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen; så mange af de ting, ministeren siger, forstår jeg godt.

Men det spørgsmål, som jeg håber kan afklare det, er: Hvis nu Stephanie Mills, som er omtalt i beslutningsforslaget, i stedet for at tage til Holland var kommet til Danmark, og hvis Greenpeaces hovedkontor ikke havde ligget i Amsterdam, men i København, og det ikke var foregået i juni 1998, men i juni år 2000, ville hun så ikke automatisk være blevet afvist i Københavns Lufthavn?

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg er bekendt med det, som hr. Søren Søndergaard siger om den nævnte person, men da de danske myndigheder jo endnu ikke har adgang til informationssystemet, er man ikke bekendt med baggrunden for, at den omtalte person skulle være registreret i informationssystemet som uønsket.

Jeg kan kun generelt sige, at efter Schengenreglerne skal der foretages en konkret vurdering af den indberettede persons forhold, og at der kun skal ske indberetning, hvis den pågældende må formodes at udgøre en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed. Så jeg kan ikke svare mere generelt eller klart på det spørgsmål.

Formanden:

Fru Dorte Bennedsen som ordfører.

Dorte Bennedsen (S):

»Tema med variationer« kunne være en passende overskrift over den efterhånden lange serie af debatter om Schengensamarbejdet, der er rejst af Enhedslisten gennem de sidste 5-6 år. Vi har diskuteret Schengen generelt, vi har diskuteret Schengenarkivet, vi har diskuteret Schengen og den nordiske pasunion, osv., osv.

Og i dag er så temaet Schengenaftalens virkninger for indrejse i Danmark, om Danmark er forpligtet til pr. automatik at nægte indrejse for personer, der af andre Schengenlande er indberettede til Schengens Informations System som uønskede.

Jeg skal ikke bruge tid her på at gennemgå, hvorledes Schengenaftalens regler er udformet, det har ministeren jo i og for sig gjort meget klart i sit indlæg, både for det generelle regelsæt, hvor udgangspunktet naturligvis er, at det skal følges af medlemslandene, og for de muligheder, der er for, at Danmark kan give indrejse til dansk område efter danske skøn og vurderinger – et regelsæt, der i øvrigt har klare paralleller i det nordiske samarbejde.